

Mening her, hvorved Diskussionen har faaet et mere omfattende Bræg. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) gjorde nogle almindelige Bemærkninger angaaende Udvalgets Arbejder saavel i Fjor som i Nar. Jeg skal med ham dele Betslægsen over, at Udvalget for Andragender i Fjor ikke naaede til at gjøre nogen Indstilling. Jeg tør maasse gjøre den almindelige Bemærkning, at det saa vel i dette Udvalg som i Finantsudvalget er blevet Skik at udsætte Afgivelsen af Betænkning over Andragender, indtil der enten er samlet et tilstrækkeligt Antal, eller indtil der er indkommet saa mange, som der overhovedet kan ventes at ville indkomme, for at Udvalget for Andragender ikke skal komme med gjentagne Indstillinger. Dette har det rigtignok gjort enkelte Gange, idet det har gjort to forskjellige Indstillinger, men i det Hele taget har Udvalget ikke anset det for rigtigt at gjøre det. Dertil kommer en anden Omstændighed, som tidligere er bleven fremhævet, nemlig den, at dette Udvalg altid har havt megen Vanskelighed ved at faae sine Medlemmer samlede; dette har været Tilfældet i alle de Nar, jeg har havt den Ære at være Udvalgets Formand, og ogsaa i Nar. Vi have gjentagne Gange prøvet paa at holde Møde, men det er ikke lykkedes. Disse forskellige Omstændigheder kunne navnlig under politisk bevægede Tider, som jo fandt Sted i Slutningen af forrige Samling, og som ogsaa have fundet Sted i den aller største Del af denne Samling, udøve en forøget Virkning, og deri maa Narfagen for en væsentlig Del søges til, at der i Fjor ikke kom nogen Betænkning. Det maa forøvrigt ogsaa med Hensyn til Samlingen i Fjor erindres, at Rigsdagens Slutning kom temmelig overraskende, idet man jo i Slutningen af Naris havde en vis Forventning om, at Samlingen ikke vilde blive sluttet til Finantsaarets Udgang, da den meget ærede Conseilspræsident jo havde meddelt en kongelig Tillæbelse til, at Samlingen maatte forlænges indtil videre. Naar her nu er to Andragender, med Hensyn til hvilke der særlig er rettet Behreidelse til Udvalget for ikke at have fremmet dem, saa skal jeg med Hensyn til disse bemærke Følgende. Det ene angaar Andragendet Nr. 1 fra Thomas Heinrich Møller i Hartzsløvs om Hjemstedsbevis. Angaaende dette skal jeg sige, at denne Sag krævede temmelig indgaaende Undersøgelser og det vil ogsaa føles, baade at der i Udvalget har været afvigende Meninger om hele dette Forhold, og at Udvalget ikke har været uden Betænknelighed ved at indtage den Holdning, som det har indtaget. Dette er udtryffeligt udtalt i Indstillingen, og da der desuden kom et Par andre Andragender af samme Art, men som med Hensyn til Forholdene vare noget afvigende, laa det nær at overveie dem samlede og undergive dem en grundig Behandling, som ogsaa har fundet Sted. Det kan ikke

Andet end glæde os, at den ærede Minister har tilkjendegivet, at om han end ikke fuldkommen deler de Anskuelser, der ere udtalte af Udvalgets ærede Ordfører, vil han dog tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Det andet Andragende, med Hensyn til hvilket en Behreidelse er rettet til Udvalget i saa Henseende, er det, som er foreslaaet henvist til den meget ærede Finantsminister, og som angaar en Nedsættelse i Skibsafgiften for Fart'n med Smaafartøier af og under 30 Registertons, som fra nogle af de nævnte Havne gaa i Fragtfart paa Hertugdømmernes Østfyshavne. Den meget ærede Finantsminister gjorde derom den Bemærkning, at han vilde have efterkommet denne Indstilling ved allerede i Nar at fremlægge et Lovforslag desangaaende, dersom Indstillingen var slet tidligere, men, bemærkede den ærede Minister, dersom han var kommen dermed uden en saadan Opfordring fra Thingets Side, vilde det være saldet ind under de stykkevisse Reforme. Jeg kan hertil bemærke, at jeg ikke tror, at det kan henses under stykkevisse Reforme. — Det maa, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, være en nødvendig Følge af, at Grændsen er flyttet, thi deraf maa fornødtvis følge, at ogsaa Grændsebestemmelserne forandres. Jeg tror derfor, at man snarere maa sige, at det er et Punkt, der er overset ved de forskellige Lovbestemmelser, der ere udkomne om Forandring af Forholdene i Anledning af Grændsens Flytning og Afstaaelsen af Hertugdømmene, at dette Forhold ikke er taget med. Det er første Gang, at Opmærksomheden er henvendt derpaa, men det er det Samme, om det er paa Grund af, at Ministerens eller paa Grund af, at Thingets Opmærksomhed er henledet derpaa, at der skrives til at overføre de Forhold, som tidligere gjaldt for Havne ved Elben og Traven, paa Havne ved Lille-Belt. Forøvrigt maa jeg, ligesom jeg antager i alt Fald de fleste af Udvalgets øvrige Medlemmer, ved Siden heraf fastholde Onstet om, at Skibsafgiften i det Hele bliver ophævet, hvad dette Thing jo allerede tidligere har erklæret sig for, hvilken Reform jo kun strandede paa den eiendommelige Omstændighed, at Folkethinget og Ministeriet paa den ene Side ikke bleve enige med Landstinget paa den anden Side om, hvorvidt Brændevinsafgiften skulde bedømmes ved Hjælp af Brændevinsmaaleren. Forøvrigt maa jeg antage, at, naar den meget ærede Finantsminister er saa redebon, som han har udtalt, til at indkomme Folkethingets Onstet med Hensyn til denne Sag, saa vil et Forslag desangaaende kunne gennemføres ekstraordinært i Rigsdagen i meget saa Dage. De to Andragender, som især have været Genstand for Forhandling her i Thinget, ere Andragender, med Hensyn til hvilke Indstillingerne have en noget mere betinget Karakter, og jeg tror, at de Behreidelser, der med Hensyn til dem ere bleve